

**С.Ж. АСФЕНДИЯРОВ АТЫНДАГЫ
ҚАЗАҚ ҰЛТТЫҚ МЕДИЦИНА
УНИВЕРСИТЕТИ**

**КАЗАХСКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ
МЕДИЦИНСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ
ИМЕНИ С.Д. АСФЕНДИЯРОВА**

С.Ж.Асфендиаров атындағы ҚазҰМУ Патофизиология кафедрасы

СӨЖ

**Такырыбы: Бүйректе тас түзілуінің себептері мен
патогенезі.**

Орындаған: Ерсінбек Ә
Тобы: 32-02қ
Факультет: ЖМ
Тексерген: Жоламанов М.

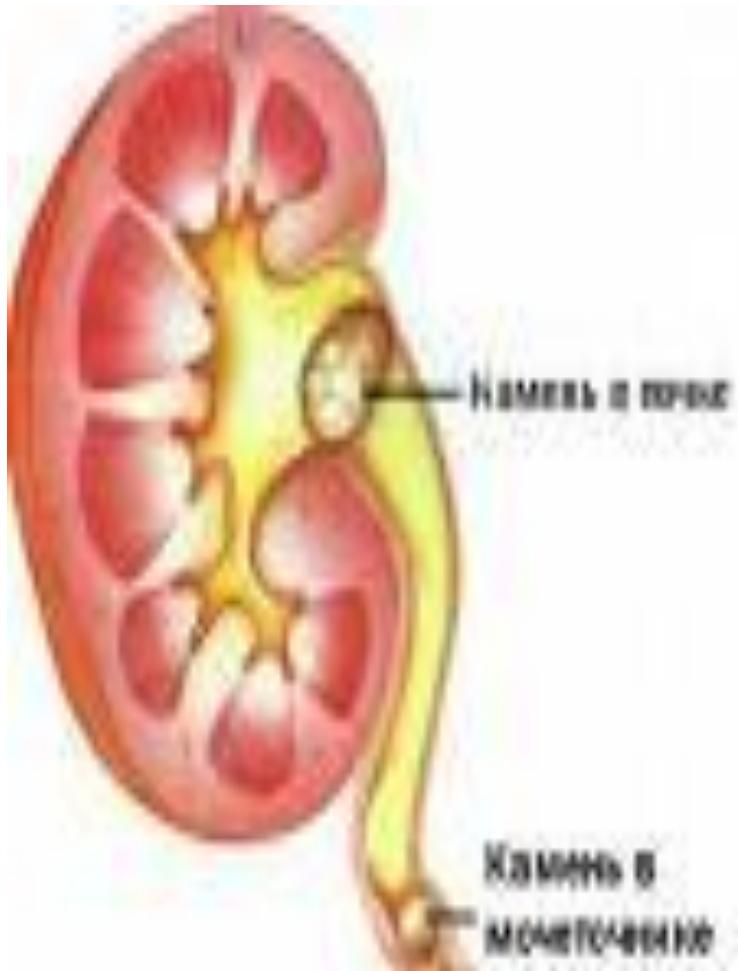
Жоспар:

1. Кіріспе
2. Этиологиясы
3. Клиникалық көрінісі
4. Патогенез
5. Жасқа сай ерекшеліктер
6. Ағзаға әсері
7. Емдеу
8. Қолданылған әдебиеттер

Кіріспе

- Бүйрек – несеп шығару жүйесінің орталық ағзасы- адам өміріне деген ең маңызды ағзаның бірі. Бұл біздің ағзамызыдағы нағыз фильтр, зат алмасу өнімін шығарып отырады. Бүйрек ішінде ерекше құрылыш – оның тостағаншалары, олар түбегіне ашылады. Бұл жерде біздің ағзамыз артық ие сияқты, кей-кезде лактыратын затты алып қалады, яғни зиянды тастарды. Фосфорлы және зэр тұздарының зәрде жиналудынан тастар пайда болады. Қалыпты жағдайда әр түрлі қорғаныс заттардың секрециясынан және зәрдің қалыпты РН-тың нағыз механизмінен бұл тұздар еріп және ағзадан шығады. Бірақ олар белгілі бір шарттардың әсерінен кристалданады, топтасып және баяу қатайып, тастардың қалыптасуы болады. Бүйректегі тастардың пайда болуы толық зеттелмеген. Зат алмасу бұзылысы белгілі бір рөл атқарада: фосфорлы-кальцилы, қымыздық қышқылдың, зәр қышқылының бұзылысы. Зәрде тастың түзілуінде маңызды факторлардың бірі болып, бүйректе және зәр жолдарында зәрдің екінші рет түзілу функциясынан пайда болады. Фосфорлы-кальцийдың алмасудағы бұзылысын шақыратын қалқанша бездің гиперфункциясы, ішкі секреция бездерінің бұзылысы – бүйрек тасауруының жоғарғы қаупі.

Бүректегі тастың болуы

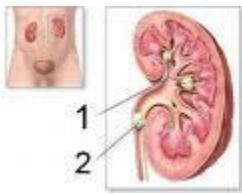
- Бүрек тас ауруын –**уролитиаз** деп аталады. Бүрек тастары көптеген жағдайда операция жасауды талап ететін сырқат. Тастар бүректің ішінде, оның табақшаларында, түбекшесінде немесе несеп ағарда табылады.

Тастандың химиялық
құрамы, оның көлемі,
сыртқы көрінісі әр
түрлі болып келеді.

Химиялық құрамы
бойынша:

- Органикалық
- Бейорганикалық

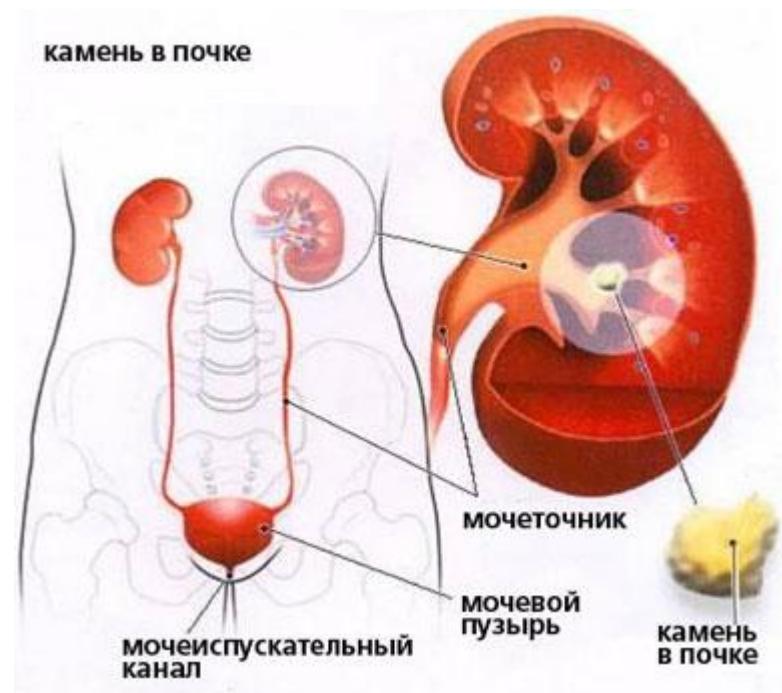
Бүйректегі тастар:

- Органикалық
- Цистин
- Ксантин
- Бейорганикалық
  - Кальций оксолаттары
  - Кальций фосфаттары
  - Ураттар
  - Магний фосфаты

Этиологиясы

- Бүйрек тас ауруы жиі кездесетін ауру. Отбасы мүшелерінде қайталану бейімдігі байқалады. Бүйрек тастары шала туған сәбилерде жиі кездеседі.
- Тастан әр түрлі болады. Аурудың барысы тастың түріне байланысты.
- Несепте кристалдануға қабілетті заттектер көп болғанда тастар түзіледі. Осы кристалдар бірнеше апта немесе ай ішінде тасқа айналады.
- Кальцийлі тастар жиі кездеседі. Олар көбінесе, 20-30 жас арасындағы ерлерде пайда болады. Кальций басқа заттектермен біргіп, тас түзеді.
- Оксалаттар - кальцийлі тастардың жиі кездесетін түрлері. Оксалаттар саумалдық секілді кейбір өнімдерде болады. Сондай-ақ, олар С дәруменді тағамдық қоспаларда кездеседі. Жіңішке (аш) ішектің ауруларында осы тастардың түзілу қаупі артады.
- Кальцийлі тастар сондай-ақ, кальцийдің фосфатпен немесе карбонатпен қосылуында түзілуі мүмкін.
- Тастан ыңғаштау:
- Цистинді тастар цистинурияға шалдыққан адамдарда түзіледі. Бұл тұқым қуалайтын ауру. Оның ерлерде және әйелдерде кездесу жиілігі бірдей.
- Струвитті тастар, негізінен, несеп шығару жолдарының инфекциясына шалдыққан әйелдерде кездеседі. Бұл тастар үлкен өлшемге жетіп, бүйректі, несепағарды немесе несеп қапты бітеуі мүмкін.
- Несеп қышқылының тастары әйелдерге қарағанда ерлерде жиі кездеседі. Олар подаграда немесе химиялық емдеуде пайда болуы мүмкін.
- Дәрілік препараттар секілді басқа заттектер де тастың түзілуіне ықпал етуі мүмкін.
- Бүйрек тасының пайда болуының басты қауіп факторы – сүйықтықты жеткіліксіз тұтыну. Бүйректе тас түзілуі несептің тәулігіне 1 литрден аз бөлінуінде ықтимал.

- Тастаның пайда болуы белгілі бір зат алмасуының бұзылғандығының көрінісі болып саналады. Осы тас түзуші себептерді екі топқа бөліп қарастырады:
- Жалпы себептерге
- Жергілікті себептерге байланысты.

Жалпы себептері:

- Белгілі бір минералдар алмасуының бұзылуы
- А витаминің жетіспеуі
- Д витаминні мөлшерден тыс көбейіп кетуі
- Кермек су ішу
- ауаның ыссы және құрғақ болуы

Жергілікті себептер

- несеп жолдарының қабынуы
- несеп шығарылуының
киндауы
- несептің қышқылдығының
немесе сілтілігінің артып кетуі

Клиникалық көрінісі

- Бұл ауру қебінесе жас адамдарда көп кездеседі. Тастардың болуы урадинамиканың бұзылышын шақырмаса, клиникалық көрінісі көрінбейді. Бел аймағында сыздап, катты ауырсыну болады.
- Зәр инфекциясының қосылуынан бірінші жоспарға созылмалы пиелонефрит симптомы шығады. Обструкция кезінде клиникалық көрініс жеткілікті. Бүйректік колика аяқастынан және физикалық жүктемeden кейін жиі кездеседі немесе сүйық көп қабылдағанда. Ол кезде: құсі, журек айну, жиі, аз мөлшерде зәрдің бөлінуі. Бүйрек коликасында зәрдің тұсі – қызыл (қанмен боялған). Коралл текстес тастың бүйректе болуындағы жалпы симптомы: әлсіздік, тежелу, бас ауру. Іштің тәменгі бөлігінің ауруы – тастың қылқта болуы. Зәр анализінде жиі гематурия болады. Несептің сыртқа шығарылуы диурез деп аталады. Тәулігіне ересек адамдарда 1,5 л-дей зәр шығарылады. Оны тәуліктік диурез деп атайды.

Тәуліктік диурездің өзгерістері

Полиурия – несеп шығарылудының тәулігіне 2-15 литрден астам көбеюі.

Олигурия – зәр шығарылудының тәулігіне 500-600 мл-ге дейін азаюы.

Анурия – несеп шығарылудының болмауы. Поллакиурия – несептің жиі шығарылуы. Олакизурия – несептің сирек шығарылуы. Никтурия – несептің тұнде көп шығарылуы.

Патогенез

- Камнеобразование — сложный физико-химический процесс, в основе которого лежат нарушение коллоидного равновесия в тканях организма, изменения почечной паренхимы.

При недостаточной концентрации защитных коллоидов может возникать группирование некоторого числа молекул, образующих так называемую элементарную клетку — «мицеллу», являющуюся ядром будущего камня.

Материалом для образования ядра могут быть аморфный осадок, фибрин, сгусток крови, клеточный детрит, бактерии, любые инородные тела, находящиеся в моче.

Дальнейшее осаждение солей на первоначальное ядро будет зависеть от концентраций основной соли и других солей, содержащихся в моче, концентрации водородных ионов (рН) и, наконец, количественного и качественного состава мочевых коллоидов.

Местонахождение камней не всегда совпадает с местом их образования. Так, камни мочеточника чаще всего образуются в почках. Нередко процесс камнеобразования начинается в сосочках почек. Вначале в просвете собирательных канальцев образуются мельчайшие первичные микроконкременты, большинство из которых свободно выделяется с мочой. В случаях высокой концентрации мочи, ее перенасыщения, изменений рН происходит кристаллизация в собирательных канальцах и задержка микроконкрементов в устье канальцев с инкрустацией сосочеков. В дальнейшем маленький камень, прикрепленный сначала к устью сосочка, отпадает и становится вторичным центром камнеобразования в мочевыводящих путях.

По химическому составу камни могут быть однородными — оксалатовыми, уратовыми, фосфатовыми, карбонатными, цистиновыми, ксантиновыми, холестериновыми и смешанными. В кислой моче встречаются камни из солей мочевой кислоты — ураты, в щелочной — фосфаты. Оксалаты могут встречаться как в кислой, так и в щелочной моче. Размеры камней варьируют от очень мелких до величины крупного яйца. Камни могут быть единичными и множественными.

Наличие камней вызывает органические изменения в почках, зависящие от длительности нахождения камня в почке, его величины, места расположения, подвижности, от того, является ли камень препятствием для прохождения мочи.

При асептических камнях пато-анатомические изменения почек характеризуются картиной калькулезного пиелонефрита, пионефроза, а иногда и перинефрита.

- Тастандың алғашқы түзілуін екі теория бойынша, қалыпты жағдайда несеп құрамында еріген кристалloidты және ерімеген колloidты бөлшектер бар. Колloid заттар осы жердегі кристалдарды бір-біріне жабысуына мүмкіндік бермей еріген халде сақтайды.
- Физикалық –химиялық теория бойынша осы тепе-тендік бұзылғанда ғана кристалдар шөгіп тасқа айналады. Қазіргі кезде матрица теориясы кеңінен қолданыс табуда. Бұл теория бойынша тастың пайда болуы органикалық негіздің түзілуінен басталады.
- Ядро қызметін қан үйіндылары, ыдыраған тіндер, бактериялар атқаруы мүмкін. Осы органикалық қалыпқа кейін тұздар шөгіп қалуына байланысты тастар түзіледі. Тас пайда болуы үшін, қанда немесе несепте тұздардың концентрациясы артып кетуі керек.

Бүйректе тас жиналуы тән аурулар

- Гиперпаратиреозда
- Саркоидозда
- подагра ауруында
- аш ішек патологиясында

Жасқа сай ерекшеліктер

- Нәрестелерде нефрон туғанға дейін қалыптасқан болып келеді. Жаңа туған балада бүйректік плазма ағысы және гломерулярлы фильтрациясы төмен. Бір жастан кейін қалыптаса бастайды. Нәрестелердың бүйрегінде зәрдің осмостық концентрациясы жеткіліксіз, АДГ әлсіз өсер етеді, ол дегеніміз көптеген бүйрек элементтерінің құрылымының жетілмеуімен байланысты. Балалардың өмірінің бірінші айында зәрде және қанда мочевина концентрациясы, сонымен қатар бүйректің милі затында төмен.

Бүректе пайда болған тастардың ағзаға әсері

- Бүректе пайда болған тастар несеп жолдарын жарақаттап, сол жерге қан құйылып, эпителийі түсіп қабынады (*пиелит, пилонефрит*).
- Егер тас несепағарды тығындалп тастаса бүректе *гидронефроз* дамиды.
- Несептің несеп жолдарында іркіліп қалуы осы жердегі ірінді инфекцияның дамуына жағдай тудырады. Нәтижесінде *іріңді пилонефрит, жекелеген абсцесс, пионефроз, іріңді пери- және паранефрит* дамиды.
- Осы өзгерістер *уросепсиспен* аяқталуы мүмкін.

Емдеу

- Емдеудің бағыты тастың түріне және симптомдарының ауырлығына байланысты.
- Бүйректің кішкентай тастары әдетте, несеппен өздігінше шығуға қабілетті.
- Шыққан тасты анықтау және зерттеу үшін несепті сұзу қажет.
- Шығатын несептің мөлшерін арттыру үшін күніне 6-8 стақан су ішу қажет. Бұл тасты шығаруға көмектеседі.
- Ауырсыну аса қарқынды болуы мүмкін. Ол кейде өздігінше өтеді, немесе анальгетикалық (ибупрофен, напроксен) және есірткілік дәрілік препараттарды қолданумен басылады.
- Күшті ауырсынуы бар кейбір науқастарға ауруханада өмделу қажет. Оларға көктамыр арқылы сұйықтық енгізу қажет болады.
- Тастаның кейбір түрлерінде дәрігер тас түзілуіне кедергі келтіретін немесе организмнен тас түзілетін заттерді шығаруға қабілетті дәрілік препараттарды тағайындайды.

Қолданған әдебиеттер:

- Ж.Б. Ахметов, Алматы, 2004 жыл.
- <http://www.zdrav.kz/kk/node/10477>
- <http://kazmedic.kz/archives/354>
- <http://www.aktobegazeti.kz/?p=16828>
- <http://www.eurolab.ua/diseases/2153/>